

Bencil Dev

Bir

varmış bir yokmuş. Bir gün mahallenin çocukları çok güzel bir bahçede oyunlar oynuyor, şarkılar söylüyor, hoplayıp zıplıyorlarmış. Bahçede rengarenk çiçekler, çeşit çeşit meyve ağaçları, yumuşacık yemyeşil çimenler varmış. Bu bahçe bir dev'e aitmiş. Ama dev yıllar önce arkadaşının yanına gitmiş ve bir daha da geri dönmemiş.

Bir gün yine okul çıkışı çocuklar bahçede top oynuyor, ip atlıyor, kaydıraftan kayıyorlarmış. Devde artık evini özlediğini arkadaşına söylemiş ve evine gitmek üzere yola çıkmış. Evine vardığında bahçede cıvıl cıvıl oynayan o minik çocukları görünce o gür sesiyle bağırmış.

Benim bahçemde ne işiniz var sakın bir daha buraya gelmeyin demiş ve çocuklar kaçmışlar. Dev bahçesine kimse giremesin diye yüksek duvar örmüş. Artık bahçeye kimse giremiyor. Oradan geçen çocuklar burada ne güzel oyunlar oynardık diyorlarmış.

Günler günleri kovalamış, aylar ayları. Kış gelmiş, ilkbahar gelmiş ve her yerdeki karlar erimeye başlamış. Ama devin bahçesine bahar bir türlü gelmiyormuş.

Ağaçlar, çimenler, kaydıraklar hepsi hala buzla kaplıymış. Dev odasının penceresinden dışarı baktığında neden her yerde karlar eridi de benim bahçemde hala karlar erimedi diyormuş.

Bunu duyan bahçedeki güvercin pencereden içeri girerek bencil devin yanına uçarak gelmiş ve tabi buraya bahar gelmez çünkü sen çok bencilsin demiş ve uçarak oradan uzaklaşmış. Bencil Dev bu duruma çok üzülmüş. Güvercinin haklı olduğunu düşünmüş. Yatağına yatmış ve sabaha kadar uyumuş. Uyandığında camdan dışarı bakınca gördüklerine inanamamış. Çünkü bahçesindeki karlar erimiş, ağaçlar çiçek açmış, kuşlar ağaç dallarında şarkılar söylüyormuş.

Bencil dev dışarı çıkarak bahçesine gitmiş ve bu durumun nedenini araştırmaya başlamış. Birde ne görsün bütün çocuklar bahçesinde o yüzden buraya bahar gelmiş. Dev'i gören çocuklar tekrar kaçmışlar ama uzakta bir ağaç varmış daha o ağaca bahar gelmemiş karlarla kaplıymış. Altında küçük bir çocuk ağaca çıkmaya çalışıyor ama boyu yetmiyor.

Ağaç dallarını çocuğa kadar eğse de çocuk yetişemiyormuş. Tüm çocuklar Dev'i gördüğü için kaçmışlar ama o küçük çocuk Dev'i görmemiş. Dev çocuğun yanına gitmiş ve onu eline alarak ağacın tepesine koymuş ve bir anda o ağaca da bahar gelmiş. Tüm karları erimiş.

Çocuk çok sevinmiş ve Dev' e sarılmış. Bu olanları uzaktan gören diğer çocuklar artık Dev'in iyi biri olduğunu düşünmüşler ve tekrar bahçeye gelmişler.

Dev ve çocuklar çok güzel birer arkadaş olmuşlar. Hep beraber oyunlar oynamışlar. Dev de kazma kürekle yüksek bahçe duvarlarını yıkmış. Ve sonsuza dek bu bahçe çocukların oyun bahçesi olarak kalmış.

<https://www.masal.org/kategori/cocuk-masallari>